

Werk aan vertrouwen!

Afgelopen maart waren er verkiezingen voor de Tweede Kamer. Sindsdien is het kabinet demissionair en voert nog slechts lopende zaken uit. Het lijkt er op alsof het college van Almelo ook demissionair is en zich nog maar met lopende zaken bezig houdt. Geregeld worden geplande raadsvergaderingen geschrapt omdat er niets te bespreken is en als er al een raadsvergadering is dan kan die nog wel voorafgegaan worden door een politiek beraad. Ingrijpende besluiten lijken te worden doorgeschoven naar de collegeonderhandelingen volgend jaar. Alsof er niets meer te doen zou zijn in Almelo; niets is minder waar!

De Gemeente Almelo staat er namelijk financieel niet goed voor. Dat was natuurlijk al bekend, maar het is slechter dan we een paar maanden geleden dachten door een aantal tegenvallers in het sociaal domein. Dat had het college kunnen zien aankomen, dat had het college moeten zien aankomen. Helaas betekent dat dat er geen ruimte is voor investeringen. De zogenaamde Klijsma-middelen lijken te verdwijnen in de tekorten in het sociaal domein.

Over sourcing wordt al jaren gesproken, maar tot nu toe is er amper iets van gerealiseerd. Het college wordt niet betaald om op de winkel te passen, maar om voortvarend te werk te gaan.

Sociaal domein

De nieuwe tegenvallers maken des te meer duidelijk dat de Gemeente Almelo meer moet doen om de tekorten in het sociaal domein te verminderen en op de lange termijn weg te werken. Het roer moet om. Het college dringt bij het Rijk aan op extra middelen. Dat is goed, maar dat is op de lange termijn geen oplossing en bovendien zullen ook de aanvullende middelen waarschijnlijk onvoldoende zijn om de tekorten volledig te dekken. Terecht constateert het college dat Almelo ook zelf maatregelen zal moeten nemen. We moeten werken aan de transitie binnen het sociaal domein. Tot nu toe hebben wij te weinig gezien hoe het college deze transformatie wil vormgeven en lijkt de innovatie binnen het sociaal domein nog te weinig uit de verf te komen.

Het door het college voorgesteld Plan B, is voor D66 in ieder geval niet acceptabel als dat betekent korten op subsidies voor sport en cultuur. We zullen naar andere besparingsmogelijkheden moeten zoeken. Eén oplossing is wat D66 betreft het verminderen van de bureaucratie in het sociaal domein. Voor zorgaanbieders is dit een groot probleem en ook de wijkteams hebben er last van blijkens het onderzoek van de rekenkamer.

We zijn afhankelijk van mantelzorgers om de zorg betaalbaar te houden. Hoe combineren we deze afhankelijkheid echter met de toenemende individualisering? Hoe zorgen we dat er voldoende mantelzorgers beschikbaar blijven? Een vraag waar de samenleving als geheel, maar ook onze gemeente, binnen een paar jaar een antwoord op moet vinden. Uit onderzoek van het Aansprakelijkheidsverzekering Informatie Centrum blijkt dat veel gemeenten inwoners onvoldedig of

foutief informeren over de gemeentelijke vrijwilligersverzekering. D66 pleit daarom voor het goed informeren van de vrijwilligers en mantelzorgers in Almelo over deze verzekering.

De kosten van een andere verzekering, de collectieve zorgverzekering, zijn hoog en dat gaat in het voorstel deels ten koste van andere projecten in het sociaal domein. Dat kan niet de bedoeling zijn. D66 stelt daarom voor om bij de collectieve verzekering een taakstelling op te leggen.

Arbeidsmarkt

In het raadsprogramma is als motto werk, werk en nog eens werk opgenomen. Een aanzienlijk deel van de Almelse bevolking heeft een uitkering. Het is van groot belang dat iedereen in de samenleving mee doet. Dit hoeft niet in de vorm van een betaalde baan te zijn, het kan evengoed vrijwilligerswerk of mantelzorg zijn. Werklozen die ver van de arbeidsmarkt staan, die kunnen bijv. via burgerparticipatieprojecten werkervaring opdoen, waarmee ze hun CV interessanter kunnen maken voor een potentiële werkgever. Mensen die werken, zijn gezonder en gelukkiger. Dat betekent dat die mensen minder beroep zullen doen op de zorg waaronder de zorg op grond van de WMO. Meer werk kan dus een besparing in het hele sociale domein betekenen.

Er zijn in Almelo wel banen, maar er is (nog steeds) een slechte aansluiting tussen deze banen en de Almelse beroepsbevolking. Waar zit dat aansluitingsprobleem? Is het een gebrek aan opleiding? Spelen taalproblemen een rol? Heeft het college hier zicht op en zo niet: wat gaat zij doen om hier zicht op te krijgen? Welke rol kan de gemeente hierin spelen? Met alleen het probleem benoemen zijn we er niet!

Uiteraard heeft Almelo geen lokale economie en ook geen lokale arbeidsmarkt. Regionale samenwerking op dit terrein is dus niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk. Een van de middelen daarvoor is de Agenda voor Twente.

Agenda voor Twente

D66 is van harte voorstander van een nieuwe Agenda voor Twente als middel om de regionale economie te stimuleren. Daar profiteert ook Almelo van. Waarom moet de financiering van de Agenda voor Twente perse gekoppeld zijn aan de verkoop van de aandelen van Twence? Het lijkt een drukmiddel te zijn om de andere aandeelhouders akkoord te laten gaan met de verkoop van de Almelse aandelen in Twence. Dat maakt de financiering van de Agenda voor Twente in Almelo hoogst onzeker, de andere gemeenten moeten met de verkoop akkoord gaan en D66 vindt dat ook naar andere manieren van financiering moet worden gekeken. Nog niet alle aandelen van Enexis zijn verkocht. Het is dus vrij eenvoudig om met de provincie in gesprek te gaan over overname van de resterende aandelen en daarbij afspraken te maken over het benutten van de opbrengst voor de Agenda voor Twente.

Duurzaamheid

Duurzaamheid is voor ons allemaal daarom een centrale opgave. Bij elk voorstel in het fysiek domein zou ook aandacht moeten zijn voor de gevolgen voor natuur en milieu. Is er bij het college wel voldoende gevoel voor urgentie? Wat is de visie van het college? Hoe wil het college de duurzaamheidsdoelstellingen gaan realiseren na de voorgestelde verkoop van de aandelen Twence? Alleen wachten op initiatieven uit de samenleving is dan niet voldoende. Daar waar de gemeente

echt de voortrekkersrol neemt, gaat de verduurzaming vele malen sneller dan daar waar het alleen aan de markt of de samenleving is overgelaten. Met een revolverend fonds van een miljoen zetten we een eerste stap, maar er is meer nodig. Een mooi voorbeeld is het zonnepanelenproject Parkstad Limburg. Acht gemeentes hebben daar een concept neergezet waarbij vrijwel iedereen zonnepanelen kan laten installeren op het dak, tegen lagere maandlasten dan de huidige energielasten. Zou het niet mooi zijn als zoiets in de Regio Twente ook zou kunnen?

D66 vindt het bijzonder teleurstellend dat het nog steeds niet is gelukt om een bedrag te reserveren voor het Natuurhus, ondanks de wens vanuit de raad. Wat heeft het college gedaan om naar mogelijkheden voor het Natuurhus te zoeken?

Organisatie

Het college stelt voor om de organisatie om te vormen en daar 4,5 miljoen euro voor te reserveren. Dat kan en de D66-fractie ziet wel een noodzaak om de organisatie te veranderen, maar daar moet wel een concreet plan aan ten grondslag liggen. Wat is de visie van het college op de organisatie? Daarop wil de fractie van D66 een antwoord voordat 4,5 miljoen euro ter beschikking wordt gesteld.

Bestuur en samenleving

Het vertrouwen van de inwoners in het gemeentebestuur blijft laag. In de vorige perspectiefnota staat dat het college met de raad wil werken aan een plan om het vertrouwen van de inwoners in het bestuur te verhogen. Het afgelopen jaar hebben wij van het college geen initiatieven op dit vlak vernomen, maar de zorg over het lage vertrouwen blijft. Dat lage vertrouwen wordt bepaald niet weggenomen door tot twee keer toe een voorstel voor de binnenstad Noord in te dienen dat geen draagvlak heeft bij de bevolking. Burgerinitiatieven, zoals het Natuurhus en de plannen van de Bomenstichting lijken steeds op muren te stuiten. Er lijkt vaak te worden gedacht vanuit wat er niet kan in plaats van wat er wel kan. Ook het uitvoerig vragen aan de samenleving welke investeringswensen men heeft en dan vervolgens moeten zeggen dat er geen geld is bevordert niet dat men nog eens een keer gaat meedenken.

De komende periode moet een herstel van het vertrouwen en het veranderen van de politieke cultuur wat D66 betreft hoog op de politieke agenda staan. Het vraagt om een open en transparante manier van besturen, een heldere communicatie en het serieus nemen van de inwoners. Er zijn daarbij op verschillende vlakken verbeteringen mogelijk. Werk aan het vertrouwen en ga ook daarbij voortvarend te werk!